

Autobus

Sto zvířat

Už nevím, kam jsem jel
vím jen, že bylo k ránu
řídil jsem autobus
byl celej z porcelánu

Při jízdě klečel jsem
kabina byla malá
bylo mi strašně zle
a brzda splachovala

A někdo kopal do dveří
při jízdě z venku v jednom kuse
je tomu těžký uvěřit
v porcelánovém autobuse

Není to poprvý
co mám strach, že snad pojdu
můj dech je barevnej
jak fotky z polaroidu

Není to naposled
ta jízda není hezká
a svět se odklápí
jak přístrojová deska